

Derfor er mit spørgsmål, hvorfor Venstre ikke åbent siger, at det, man prioriterer, er, at de rigeste i dette land skal have et øget privatforbrug, og at det skal ske på bekostning af de mange, som ellers er afhængige af, at det offentlige forbrug sikrer, at man får dækket sine mest nødvendige behov.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Det må være rart at vide for både finansministeren og i øvrigt også for Venstres ordfører, at hvis de skulle ryge ud af Folketinget eller slutte som finansminister, så er der jobmuligheder fremover. Jeg tror, at tryllekunstnerbranchen vil efterspørge den slags mennesker, der er i stand til dette her.

Vi står med en verden, hvor enhver ude i virkeligheden kan se, at der bliver skåret på børn. Daginstitutionssektoren mistede sidste år ved budgetlægning i kommunerne 0,5 mia. kr.

Derfor var der kæmpestore demonstrationer i en række byer, som vi ikke har set i 10-15 år. Det var protester mod indsnævring af åbningstider, lavere normering og øget forældrebetaling. Og så har vi her i Folketinget en finansminister og Venstres ordfører, der benægter det og siger, at sådan var det ikke. Det er da dumt.

Vil finansministeren og hr. Kristian Jensen ikke blot bekræfte følgende enkle regnestykke: Når man lægger op til en vækst på 0,7 pct. og selv anerkender, at de 0,3 pct. af væksten ædes op af den aldersmæssigt ændrede befolkningsmæssætning, så er der 0,4 pct. tilbage.

Løntilpasningsklausulen i det offentlige æder i hvert fald 0,5 eller 0,6 pct., og derfor er der tale om minusvækst. Det ved enhver, der arbejder med tal. Det er da dumt at benægte det.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Debatten i dag har jo meget drejet sig om fortiden, selv om forespørgslen egentlig dækker 2004 og årene derefter. Men der har været en interessant prioriteringsdebat, og det, jeg hæfter mig ved, er, at hr. Kristian Jensen nævner, at der har været et fald i statens beskæftigelse fra 2001 til 2002 og en stigning i kommunernes fra 2001 til 2002, og herefter siger han: Der kan man bare se, det er udtryk for en bevidst prioritering.

Heroverfor står den redegørelse, finansministeren startede med at give, hvor han siger, at væksten i udgifterne i kommunerne har været 1,6 pct. Man har overskredet rammen både med

de 400 mio. kr., der var aftalt, og med de 800 mio. kr. derudover, og det giver altså denne vækst.

Hvor er prioriteringen i det her? Er prioriteringen den, kommunerne har foretaget ved at overskride regeringens ramme? Er det den bedste prioritering? Hvor er den prioritering, hr. Kristian Jensen egentlig taler om i styringen af den samlede offentlige økonomi?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

I modsætning til fru Line Barfod tror jeg ikke på spøgelse. Det er sådan med spøgelse, også med spæspøgelset, at spøgelse eksisterer ikke. Derfor behøver man ikke mane dem væk. Man skal bare åbne øjnene og se virkeligheden, for så ser man, at spøgelse ikke eksisterer, ligesom spæspøgelset heller ikke eksisterer.

Der er nemlig ikke, når man kigger på den samlede økonomiske ramme for kommuner og amter, tale om, at den falder. Der er tale om, at den stiger. Derfor er der ikke brug for talmagi, men bare for åbne øjne og en erkendelse af, hvordan virkeligheden ser ud i de regnskaber, der nu er kommet ind.

KL 11.55

Nu skal jeg heller ikke beskæftige mig med at rådgive hr. Villy Søvnal om fremtidige jobmuligheder, men hvis Irak skulle mangle en ny informationsminister, så ville hr. Villy Søvnal være et ganske glimrende bud i lighed med den tidligere informationsminister, der også holdt fast i sine egne visioner uden at kende virkeligheden, i hvert fald uden at anerkende virkeligheden.

For det er sådan, at når man kigger på den vækst, som vi har sagt der vil være, så er de 0,7 pct. realvæksten, når man kigger på pris- og lønfremskrivninger. Ud af den er der 0,3 pct., som går til, at befolkningen ganske enkelt har en anden alderssammensætning, og resten er realvæksten. Det er den servicevækst, der kommer til. Man starter jo med at lave en teknisk forudsætning om, hvad udgangspunktet er.

Og så vil jeg blot sige med hensyn til daginstitutioner, som hr. Villy Søvnal også var inde på: Det er jo ikke rigtigt, at der er en massiv nedskæring. Det er faktisk forkert. Hvis man lytter til, hvad KL sagde, da budgetterne for 2003 var lagt fast, var det, at prisen i gennemsnit pr. passede barn blev holdt. Der har været lavere udgifter, javist, men det er, fordi der er et lavere antal børn. Men gennemsnitsprisen – hvad det er for